

λογίας και βιβλία επί μισθῷ ἀντέγραψε, και ἄλλους μαθητὰς ἐπ' ἐνοικίῳ προσέλαβεν ἐν τῷ δωματίῳ αὐτοῦ.

Ἐπανελθόντος τὸ τρίτον εἰς τὴν ἡγεμονίαν τῆς Βλαχίας Κωνσταντίνου τοῦ Μαυροκορδάτου (1735), ὁ Δαπόντες, χειροτονημένος ἤδη ἀνγκνῶστης, ἤρχισε νὰ συνάπτῃ σχέσεις πρὸς τὸν Κωνσταντίνον Ευπόλυτον τὸν ἐκ Ζαγοράς, ἐν τῶν μάλλον ἰσχυρότων παρὰ τῷ ἡγεμόνι ὑπουργῶν (1). Ἐκ τῆς καλῆς συμπεριφορᾶς και εὐφυΐας τοῦ ὁμωνύμου Σκοπελίτου θελχθεὶς ὁ Ευπόλυτος, ἐθεώρησεν αὐτὸν ὡς κατάλληλον σύζυγον τῆς θυγατρὸς του· ὅθεν και συνέστησεν ἐνθέρμως τοῦτον εἰς τὸν ἡγεμόνα, ὅστις προσλαμβάνει τὸν Δαπόντεν, ὡς δεῦτερον γραμματέα, και ἐπιτάσσει αὐτῷ νὰ συγγράψῃ τὰς Ἀκτικὰς ἐφημερίδας, ἧται συμβεβηκότα τετραετοῦς μάχης Ὀθωμανορῶσσαν πρὸς δὲ και Ἀυστριακῶν, μέχρι ἔτους 1739. Κατὰ τὴν αὐτὴν δ' ἐποχὴν, ἀποθανόντος ἐν Σκοπέλῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Στεφάνου, κατώρθωσεν ὁ Κωνσταντίνος νὰ λάβῃ τὸ ἐν τῇ νήσῳ Βρεττανικὸν προξενεῖον, ὅπερ διηύθυνε και ὁ πατὴρ του (2).

Ὡς δεῦτερος ἡγεμονικὸς γραμματεὺς παρηκολούθησεν ὁ Δαπόντες τῷ Μαυροκορδάτῳ τὸ δεῦτερον εἰς Μολδαβίαν μετατεθέντι (1741) (3). Καθὰ δὲ ὁμολογεῖ, ἔκτοτε ἐπεδόθη εἰς τὴν

(1) Ἐν ἔτει 1736 ἐπεμελήθη και διώρθωσε τὰς δαπάνῃ τοῦ Ευπολίτου ἐκδοθείσας ἐν Βουκουρεστίῳ ἀκολουθίας τριῶν ἐγῶν (Βρετοῦ Κατάλογος, Α, 184).

(2) Ἐπὶ τῇ δευτέρῃ ταύτῃ τοῦ Μαυροκορδάτου μεταθέσει εἰς Μολδαβίαν, συνέθετο Διάλογον διὰ στίχων μεταξὺ Βλαχίας και Μολδαβίας, ἀρχόμενον οὕτω:

Βλ. Ἄχ, ἄχ, κακὴ γειτόνισσα, τὸν θησαυρὸν μου πῆρες,
τὸν στέφανόν μου ἄρπαξαν αἱ ἄρπαγές σου χεῖρες.

Μπογ. Βέβχαι, τίς γὰρ δὲν ποθεῖ συμφέρον τὸ οἰκέτον,
ὅμως μὲ τὸ ἐχάρισε τὸ ἔλεος τὸ θεῖον.

(3) Πατέντα δοθείσα τῷ συγγραφεῖ διὰ τὸ κονσουλάτιον, ὑπὸ τοῦ

